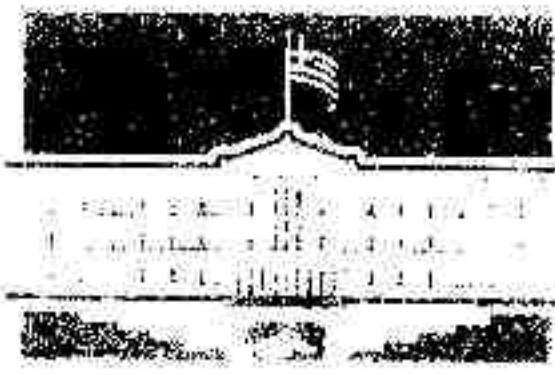

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΩΝ - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

3905
13.11.12

Αθήνα, 12 Νοεμβρίου 2012

ΣΥΝ.: Πέντε (5)

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ: Τόν Αξιότιμο Υπουργό των Οικονομικών

ΘΕΜΑ: "Διοικητική Μετατόπιση Αίγιαλου στην Περιοχή της Κάτω Αχαΐας του τέως Δήμου Δύνης στη θέση Σπαρτούλα"

Σύμφωνα με τα συνημμένα τοπογραφικά διαγράμματα και κυρίως αυτού του έτους 1938, της Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου ο αίγιαλός και μέχρι το έτος 1982 καταλάμβανε περιοχή κάτωθεν της κοινοτικής οδού πλάτους 7,5 μέτρων, ή οποία μάλιστα είναι πλέον ασφαλτοστρωμένη. Μάλιστα, και εμπροσθεν της κοινοτικής οδού προς τη θάλασσα, σύμφωνα με το διάγραμμα της Κτηματικής Υπηρεσίας υπήρχαν πλινθόκτιστες καλύβες, οι οποίες κατεδαφίστηκαν περί το έτος 2005, εξαιτίας διοικητικών πράξεων που έκκρεμούσαν από το 1936 και όχι λόγω δυνάμεως του χειμερίου κύματος.

Σύμφωνα με τα ισχύοντα, αίγιαλός είναι τμήμα της γης που περιβάλλει τη θάλασσα, με όριο προς τη ξηρά το σημείο εκείνο, μέχρι το οποίο φτάνουν τα συνήθη μεγαλύτερα χειμέρια κύματα. Έκτασεις που κατακλύζονται από έκτακτες θύελλες ή πλημμύρες δεν αποτελούν αίγιαλό και δεν υπάγονται στα κοινόχρηστα πράγματα, ή δέ ιδιότητα του αίγιαλου δεν δημιουργείται από Πράξη της Πολιτείας αλλά μόνο από φυσικά φαινόμενα.

Ο καθορισμός του αίγιαλου από ειδικό συλλογικό όργανο της διοίκησης και το διάγραμμα συντάσσεται για λόγους καθαρά διοικητικούς και για να γνωρίζει ή Διοίκηση ποιά εδάφη πρέπει να μεταχειρίζεται ως κοινόχρηστους αίγιαλους και να ασκεί επ' αυτών τις οικείες διοικητικές πράξεις. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ ιδιωτών και δημοσίου, ο καθορισμός της έκτασης βασίζεται στα νόμιμα συνήθη αποδεικτικά, όπως αυτοψία, μαρτυρία, όρκος, αεροφωτογραφίες, περιγραφή τυχόν υπάρχουσας βλάστησης κ.λπ.

Στήν συγκεκριμένη περίπτωση διαφωνία έχει προκύψει σχετικά με την έκταση, για την οποία υπάρχει αδιάλειπτος κατοχή τίτλων ιδιοκτησίας της οικογένειας Πετμεζά από τον 18ο αιώνα και των δικαιοδόχων της, ή δέ συνολική έκταση της οικογένειας Πετμεζά είναι 60 στρέμματα. Μέρος οικοπέδου, που

ἀνήκει στὸν κ. Φιλοποίμενα Πάλλη, καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν κατάτμηση τοῦ κτήματος Πετμεζᾶ, ἔχει ἐπιλεκτικὰ χαρακτηριστεῖ αἰγιαλός, μετὰ τὸ ἔτος 1982. Δηλαδή, 100 ἔτη μετὰ τὴ συνάψη τοῦ συμβολαίου ἀγορᾶς τοῦ Ἀντωνίου Πετμεζᾶ καὶ σαράντα τέσσερα (44) ἔτη μετὰ τὴ σύνταξη τοπογραφικοῦ ἀπὸ τὴν Κτηματική Ὑπηρεσία, στὸ ὁποῖο μάλιστα τοπογραφικὸ καταγράφεται καὶ βλάστηση, ποὺ σύμφωνα μὲ μαρτυρίες ἀποτελεῖται ἀπὸ πεῦκα, εὐκαλύπτους καὶ κουκουναριές.

Δεδομένου καὶ τῆς ἀβαθοῦς θαλάσσης στὴν περιοχή, εἶναι ἀπίθανο νὰ ἔχει μεταβληθεῖ ὁ αἰγιαλός τόσα πολλὰ μέτρα (περίπου 100 μέτρα) ὥστε νὰ καλύψει καὶ τὴν ὑπάρχουσα ἀσφαλτοστρωμένη κοινοτικὴ ὁδὸ.

Συνεπῶς ἐρωτᾶται ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός:

1. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μετακινηθεῖ ὁ αἰγιαλός τόσα μέτρα ὥστε νὰ φτάσει καὶ νὰ καλύψει τμῆμα τῆς ιδιοκτησίας τοῦ κ. Πάλλη, ἀφοῦ πρῶτα καλύψει καὶ τὴν κοινοτικὴ ὁδὸ;
2. Πῶς εἶναι δυνατόν στὴν ἴδια εὐθεία νὰ ὑπάρχουν κτίσματα, τὰ ὁποῖα δὲν ὑφίστανται καταστροφές ἀπὸ τὸ χειμέριο κύμα;
3. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ παραδέχεται ἡ ἴδια ἡ Κτηματικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου τὴν ὑπαρξὴ βλάστησης καὶ παλαιᾶς ἐκκλησίας, πέρα τῆς ιδιοκτησίας τοῦ κ. Πάλλη καὶ τῆς κοινοτικῆς ὁδοῦ καὶ πρὶν τὸν παλαιὸ αἰγιαλὸ καὶ νὰ τὸν μετατοπίζει, τὸ ἔτος 1982, τόσα πολλὰ μέτρα, βάσει τοῦ συνημμένου τοπογραφικοῦ;
4. Ἡ ὑπάρχουσα βλάστηση (πεῦκα, εὐκάλυπτοι, κουμαριές) δύναται νὰ φυτρῶνει ἐπὶ ἐδάφους αἰγιαλοῦ ποῦ καλύπτει τὸ χειμέριο κύμα;
5. Πῶς εἶναι δυνατόν τὸ οἰκεῖο Ὑποθηκοφυλακεῖο νὰ πραγματοποιεῖ ἐγγραφές καὶ μετὰ ἀπὸ δεκαετίες νὰ ἀμφισβητοῦνται ἀπὸ τὴν Κτηματικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου, ἡ ὁποία μάλιστα εἶχε ἀποδεχτεῖ τὴν ὑπαρξὴ τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ γιὰ ἐνενήντα καὶ πλέον ἔτη, δηλαδή ἀπὸ τὸ ἔτος 1890 μέχρι καὶ τὸ ἔτος 1982, ἀναγράφει ἐπὶ τοῦ συνημμένου τοπογραφικοῦ ιδιοκτησία Δήμ. Πετμεζᾶ, καὶ μὲ αὐτὴ τὴν ἀποδοχὴ τῆς Κτηματικῆς Ὑπηρεσίας, δημιουργήθηκαν ἀκόμη καὶ «καλὴ τὴ πίστει» ἐμπράγματα δικαιώματα ιδιωτῶν;

Ὁ Ἐρωτῶν Βουλευτής:

Γεωργιάδης Σπυρίδων-Ἀδωνīs, Β' Ἀθηνῶν Νέα Δημοκρατία